

Biroul permanent al Senatului

Bp. 439, 29.10.2025

CONSILIUL
CONCURENȚEI
ROMÂNIA

Domnului Secretar General Mario Ovidiu OPREA

SENATUL ROMÂNIEI
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
Calea 13 Septembrie 1-3, București

Biroul permanent al Senatului

459, 3.11.2025

Subiect: Adresa dumneavoastră nr. XXXV 5346/29.09.2025, înregistrată la Consiliul Concurenței cu nr. RG 15192/02.10.2025 (Cazul nr. 2502382)

Stimate domnule Secretar General,

Cu privire la adresa dumneavoastră mai sus menționată, prin care solicitați opinia Consiliului Concurenței cu privire la *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 227/2015 (b439/24.09.2025)* (denumită, în continuare, *Propunerea legislativă*), vă comunicăm următoarele:

Din analiza *Propunerii legislative* și a *Expunerii de motive* reiese faptul că aceasta are ca obiect instituirea unei cote de impozitare de 10% din sumele efectiv recuperate în activitatea de recuperare a creanțelor de la debitorii persoane fizice și juridice din România, de către entitățile juridice, precum și obligativitatea înregistrării fiscale în România indiferent de statul de rezidență existent.

Potrivit *Expunerii de motive*, se acoperă un vid legislativ în ceea ce privește fiscalizarea activităților de recuperare creanțe desfășurate în România, care generează venituri semnificative, asigurându-se, totodată, un tratament fiscal nediscriminatoriu între entitățile înregistrate fiscal în România și cele nerezidente care activează pe piața locală.

Totuși, textul de lege nu face distincție între creanțele recuperate (i) care fac parte din portofoliul propriu al acestor entități și (ii) cele recuperate în numele creditorilor (instituții financiare bancare sau nebancare sau creditori diverși). Cu alte cuvinte, conform propunerii legislative, în primul caz ar fi vorba despre impozitarea creanțelor recuperate, iar în al doilea caz ar trebui să se aibă în vedere impozitarea comisionului primit pentru serviciul de colectare prestat în numele creditorilor întrucât sumele recuperate sunt aferente debitelor creditorilor respectivi și nu ar trebui să facă obiectul impozitării.

Fără a aborda subiecte precum dubla impozitare sau neutralitatea fiscală, aflate în sfera de competență a Ministerului Finanțelor, apreciem necesară clarificarea normei de drept, în vederea realizării unei analize adecvate a incidenței regulilor privind ajutorul de stat, pentru a fi mai clar cărei categorii de venituri se aplică respectiva cotă de impozitare. Totuși, amintim faptul că, în ceea ce privește regulile, o măsură de sprijin reprezintă ajutor de stat dacă sunt îndeplinite

condițiile cumulative prevăzute la art. 107 alin. (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), respectiv:

- ajutorul se acordă de către stat sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă;
- măsura favorizează anumite întreprinderi sau o anumită activitate economică (selectivitatea măsurii);
- măsura denaturează sau amenință să denatureze concurența;
- măsura afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

În legătură cu criteriul privind selectivitatea, conform jurisprudenței europene, dacă se favorizează anumite întreprinderi sau o anumită activitate economică, în cazul măsurilor fiscale, acestea ar trebui, în mod normal, să fie evaluate în urma unei analize în trei etape.

În primul rând, trebuie identificat sistemul general de referință. În cazul analizat, considerăm că acesta este constituit din normele aplicabile în ceea ce privește impozitarea venitului propriu/a venitului din activitatea prestată (în funcție de cum va fi clarificată norma juridică).

În al doilea rând, trebuie să se stabilească dacă măsura în cauză constituie o derogare de la regimul general de impozitare a veniturilor persoanelor juridice în România, respectiv dacă aceasta diferențiază operatorii economici care se află într-o situație de fapt și de drept comparabilă. Dacă măsura în cauză într-adevăr derogă, este necesar să se verifice în ultima etapă a testului dacă măsura derogatorie este justificată de natura sau de schema generală a sistemului, respectiv impozitarea unitară între contribuabili aflați în situații comparabile. Astfel, în funcție de conținutul normei juridice finale pentru care se optează, trebuie să se aibă în vedere dacă procentul de impozitare propus este cel aferent și celorlalte companii care prestează aceleași servicii sau obțin venituri/profituri din sumele recuperate aflate în portofoliul propriu, respectiv dacă baza de aplicare a procentului de 10% este similară.

Analiza conformității cu criteriile menționate revine Ministerului Finanțelor, care, în calitate de autoritate fiscală competentă, va decide dacă măsura este sau nu selectivă, condiție în funcție de care măsura va reprezenta sau nu ajutor de stat și se va aplica cu respectarea procedurilor în vigoare.

Asigurându-vă de întreaga noastră colaborare, vă stăm la dispoziție pentru orice alte eventuale clarificări.

Cu deosebită considerație,

Bogdan M. CHIRIȚOIU

Președinte

Digitally signed by Bogdan M. Chiritoiu
Marius Chiritoiu
Date: 2025.10.27 15:46:15 +0200

